

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Alena,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Codreanu Elena în numele condamnatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 mai 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Andriușcenco Andrei xxx, născut la xxx,
originar și domiciliat în mun. xx, str. xxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.01.2019 – 08.05.2019;

instanța de recurs: 30.08.2019 – 13.11.2019;

instanța de recurs în anulare: 09.01.2020-08.07.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-70/2019 din 08 mai 2019, Andriușcenco Andrei, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.313 Cod Penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

2. Pentru a se pronunța prima instanță a reținut că, la data de 11 iulie 2018, în intervalul de timp de la ora 13:47 min., până la ora 14:18 min., Andriușcenco Andrei, aflându-se în sediul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției de Poliție a mun. Chișinău amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, a fost audiat în calitate de martor de către ofițerul de urmărire penală Hacina Ilie în cadrul cauzei penale № xxxxx, pornită la data 2 de 13 iulie 2018, în baza art. 187 alin.(2) Cod penal.

Ulterior, apărând necesitatea de efectua o audiere suplimentară, în aceeași calitate procesuală, la data de 21 august 2018, în intervalul de timp de la ora 08:30 min., până la ora 08:42 min., Andriușcenco Andrei, aflându-se în sediul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției de Poliție a mun. Chișinău amplasat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 3/ 1, biroul 400, la ofițerul de urmărire penală Hacina Ilie, intenționat a refuzat de a face

declarații în calitate de martor în cauza penală № 2018480763, pornită la data de 13 iulie 2018, în baza art. 187 alin.(2) Codul penal, indicând de sine stătător în procesul-verbal de audiere a martorului următorul text: „Eu, cet. Andriuşenco Andrei refuz de a da careva declarații pe motiv personal ofițerului de urmărire penală sensul art.311, 312, 313 mi-au fost explicate și-mi sunt clare. Procesul verbal este scris de mine personal pentru ce semnez. Refuz de a participa la confruntare”.

Andriuşenco Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 313 Codul penal, după semnele calificative „refuzul sau eschivarea martorului ori a părții vătămate de a face declarații, adică, refuzul martorului de a face declarații”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Andriuşenco Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind dispunerea achitării amenzii în rate timp de 5 ani.

3.1 În susținerea cererii de apel, inculpatul a menționat următoarele argumente:

- prima instanță la aprecierea situației materiale a vinovatului, trebuie să țină cont de mărimea veniturilor, de alte factori care determină situația lui materială. Mărimea amenzii trebuie stabilită în așa mod că să nu-l pună pe inculpat în situația de nu-și îndeplini îndatoririle privitoare la întreținerea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat recursul inculpatului Andriuşenco Andrei și menținută sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 mai 2019, fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel referitor la apelul inculpatului Andriuşenco Andrei, a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Andriuşenco Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.313 Codul penal, prima instanță a aplicat o pedeapsă proporțională pedeapsa cu infracțiunea săvârșită.

Instanța de apel a considerat solicitarea inculpatului ca fiind neîntemeiată, întrucât, reieșind din prevederile art. 64 alin.3 și 31 Codul penal, rezultă că, luând în considerare circumstanțele cauzei, instanța de

judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani. În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Instanța de apel a reținut, că achitarea amenzii în rate este un drept și o rezervă în atitudine a instanței, și nu o obligație imperativă, or, a dispune achitarea amenzii în rate se aplică doar cu condiția când instanța de judecată va considera că inculpatul va realiza scopul prevăzut de art.61 Cod penal, concluzii care urmează a fi trase în baza studierii depline și obiective a datelor referitoare la persoana inculpatului, însă reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere, anterior a mai fost tras la răspundere penală, prin urmare instanța de fond corect a stabilit modul de executare a pedepsei penale sub formă de amendă.

Instanța de apel a mai reținut că legea penală îi acordă inculpatului dreptul să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul Codreanu Elena în numele condamnatului Andriușenco Andrei, prin care a solicitat casarea deciziei și sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind dispunerea achitării amenzii în rate timp de 5 ani.

5.1 În motivarea recursului avocatul Codreanu Elena în numele condamnatului Andriușenco Andrei a indicat că:

- instanța de judecată incorect a concluzionat asupra individualizării pedepsei, că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează că inculpatul Andriușenco Andrei se află la evidența medicului narcolog din 21.07.1997 cu diagnoza narcomanie (opioace), este neangajat în câmpul muncii din cauza gradului de invaliditate III, nu are antecedente penale, unica sursă de venit este îndemnizația de invaliditate și compensarea de transport în total 375 lei;

- consideră că instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, inclusiv a celor prevăzute de art. 313 Cod penal, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care anterior nu au fost judecați, fiind la prima abatere, au recunoscut vina, cauza fiind examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului Andriușenco Andrei;

- instanța de apel a nu a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie ilegală și neîntemeiată judecînd

cererea de apel prin prisma prevederilor pentru cererea de recurs, invocând precum că decizia este irevocabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art.455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul solicită casarea hotărârilor de condamnare adoptate în privința sa, pentru infracțiunea prevăzută de art. 313 Cod penal, deoarece sunt ilegale, însă nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.453 Cod de procedură penală.

În context, raportând normele citate la textul recursului declarat, se constată că, criticile formulate de către recurent în recursul în anulare declarat, în partea admisibilității, legalității și aprecierii probelor asupra individualizării pedepsei, a constituit obiect de discuție în instanțele de fond și recurs, și asupra cărora aceste instanțe judecătorești s-au expus corect și argumentat, iar critica invocată la aceste aspecte nu se circumscrie temeiurilor de declarare a recursului în anulare, prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul penal conchide că, recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei în privința lui, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se integral argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de către avocatul Codreanu Elena în numele condamnatului Andriuşenco Andrei, nu semnalează careva viciu fundamental, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, nu constituie temei pentru recurs în anulare, în sensul dispoziției stipulate la art. 453 Cod de procedură penală.

Astfel, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Colegiul penal reține faptul, că punerea la îndoială a modului de administrare a probelor și reapreciere a acestora la etapa recursului în anulare, după cum solicită recurentul, nu se încadrează în art. 453 Cod de procedură penală.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al recurentului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin.(1) art.453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) art. 456 Cod

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Codreanu Elena în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Andriușcenco Andrei xxxx*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena